

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus hostem curauit. Art. & Hom. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

quempiam qui in mortem nos traderet, in ipso actu exercitiove proditiōnis inueniremus? Nonne illum discerneremus? Verūm quid Christus fecerit audistis, erga quem non sumus digni vt vocemur terræ puluisculi. Eius igitur exemplo fraudes machinationesq; dolosas, simulatas quoque erga nos amicitias patienter prudenterq; discamus sustinere. Imò si Christo cupimus gratias agere, quod pro nobis est traditus, satagamus eidem conformari. Verbi gratia, si quid ab eo, in quem tu contulisti beneficia, aut de quo sperabas meliora, pateris infidelitatis, aut si alium se ille atque pollicebatur aut quam tu credebas, præstat, puta, verbis signisq; volens credi amicus, dum hostem se gerat clandestinum: hunc dum deprehendis, vt vicem Christo aliquam rependas, non auerferis: sed benignum vultum, sermonemq; eidem mansuetum cum officijs amicitia, ac si nunquam fuisset insidiatus, rependas. Secundò discendum est exemplo Christi, non palam confutare eos, qui in nos delinquant, aut nobis iniqui sunt & infideles, præsertim quamdiu peccatum eorum occultum est: verum eorum improbitatem patienter feramus oportet propter Deum. Tertio, Quomodo Christus sapius Iudam generalibus & singularibus monuit verbis ad illius correctionem, ita nos quoque vbicunq; possumus, benignis verbis & affectu charitatis studeamus, licet nos offendentes, ad meliora cohortari.

Traditioni
Christi vt
gratias aga-
mus opere.

IESUS HOSTEM CVRAVIT *Anic. X.*

TVnc accesserunt, & manus iniecerunt in Iesum, & tenuerunt eum. Videntes autē hi qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: Domine si percutimus in gladio? Simon ergo Petrus vnus ex his qui erant cum Iesu, habens gladium, eduxit eum, & extendensque manum suam, & percutiens seruum principis sacerdotum, amputauit auriculam eius dextram. Erat autem seruo nomen, Malchus. Respondens autem Iesus, ait: Sinite vsque huc. Dixit ergo Iesus Petro: Conuerte gladium tuum, & mitte in vaginam in locum suum. Omnes enim qui acceperint gladium, gladio peribunt. Calicem quem dedit mihi Pater, non vis vt bibam illum? An putas, quia non possum rogare patrem meum, & exhibebit mihi modo plusquam duodecim legiones angelorum? Quomodo ergo implebuntur scriptura? quia sic oportet fieri. Et cum tetigisset auriculam eius, sanauit eum.

Matth 26.
Marc 14.
Luc 22.
Ioan. 18.

HOMILIA X.

Domino Iesu per osculum à Iuda prodito, cum viderent hi qui cum Iesu erant, hoc est apostoli, quid esset futurum, hoc est, quod pararent se, accederentq; hostes ad capiendum Iesum, interrogabant Dominum, an vellet vt gladio percuterent. Petrus licet interrogasset, seruentior tamen zelo fuit

lo fuit pro Christo, quam vt expectaret Christi responfionem, & eum qui se furiofiorem exhibebat ad capiendum Dominum, percutit exempto gladio, & eius amputauit auriculam dexteram. Dominus reprehendens Petrum, gladium in vaginam iubet recondi, ostendens se non potestate vti velle mundana, nec ad pugnandum, sed ad patiendum se venisse. Hec enim, per patientiam scilicet, speciosior, gloriofiorq; est victoria. Considerandum quoque, Dominum Iesum hoc miraculo Iudaïs occasionem voluisse dare conuerfionis ac respiciencia. At ipsi magis sunt inde excæcati, vtpote qui nihil ad se luminis introire sinebant.

Mansuetudine & beneficentia quanta nos vti conueniat erga inimicos nosq; persequentes.

Matth. 5.

Benefacien-
dum odien-
tibus nos.

Roma. 12.

Prover 25.

Carbones
ignis super
caput odien-
tis congere-
re quid sit.

Mansuetudo
Dauid erga
persecutorē.

1. Reg. 24.

Exemplo Christus docet in se quod aliquando prædicauit ac iussit verbo. Quid iussit? *Benefacite ijs qui oderunt vos.* Benefecit suo persecutori, quia aurem abscissam restituit Malcho. Fons est bonitatis & compassionis Christus. De fonte autem quid fluere potest aliud, nisi id quo plenus exuberat. Quid igitur de Christo pietatis fonte emanare potest, nisi charitas, misericordia & benignitas? Hoc modo nos quoque eius sequamur vestigia iuxta ac eruditionem, vt ijs qui nobis mala nuntur inferre, bona rependamus, vt non vincamur à malo, sed vincamus in bono malum. Obseruemus quoque illud Apostoli: *si furierit inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, potum da illi, hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput eius.* Carbones super caput te odientis congerere, est mentem inimici odio frigentem, beneficio charitatis calefacere. Dum enim videt is qui te odiuit hætenus, ex mala sua voluntate ac prauis studijs te non ad vindicandum, sed ad benefaciendum moueri, quomodo non ipso quoque deposito odio, redibit in se conuersus, vt arguat se iniquitatis, quod diligentem se persequitur, sentiens reuera illum iustiores se, quippe qui non solum innocentem, sed etiam inimicum non persequitur, imò & diligit, & eidem benefacit? Non longe hac de re petendum est exemplum, in Dauid videlicet & Saulo. Saul enim persequatur Dauidem innocentem ac mansuerū, motus inuidia, quoniam post se illum regnaturum cognouit. At Dauid persequentem, quomodocunque poterat, regem fugiebat. Accidit autem vt in locis Engaddi persequutionem tunc Saulis fugiens Dauid moraretur, atque in spelunca lateret cum viris quibusdam armatis. Quam, licet exercitu trium milium Saul stipatus, solus tamen aluum purgaturus cum intrasset, Dauid ei latenter oram chlamidis abscindens, continuit tam se quam viros secum armatos, ne in regem hic solum constitutum, inijcerent manus: surgentemq; Saulem sequitur Dauid, abscissam chlamydis eius oram in manu portans, atque post tergum ad illum clamans: *Domine mi rex.* Respexit autem Saul, scire, quis post se clamaret, volens. Quem respicientem Dauid humilis in terram inclinans adorauit, eiq; dixit: *Quare audis verba hominum loquentium, Dauid quærit malum aduersum te? Ecce viderunt oculi tui, quod tradiderit te Dominus in manu mea in spelunca, & cognoui vt occiderem te, sed peperci tibi oculus meus. Dixi enim, Non extendam manum meam in dominum meum, quia christus Domini est. Quin potius pater mi vide & cognosce oram chlamydis tua in manu mea: quam cum præscinderem, nolui extendere manum meam in te.*

Animad